РЕШЕНИЯ, ПРИЕТИ СЪВМЕСТНО ОТ ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И ОТ СЪВЕТА

РЕШЕНИЕ № 1348/2008/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 16 декември 2008 година

за изменение на Директива 76/769/ЕИО на Съвета по отношение на ограниченията за предлагане на пазара и употреба на 2-(2-метоксиетокси)етанол, 2-(2-бутоксиетокси)етанол, метилендифенил диизоцианат, циклохексан и амониев нитрат

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 95 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ([2]),

като имат предвид, че:

(1) Рисковете, които 2-(2-метоксиетокси) етанол (DEGME), 2-(2-бутоксиетокси) етанол (DEGBE), метилендифенил диизоцианат (MDI) и циклохексан представляват за човешкото здраве, са оценени в съответствие с Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета от 23 март 1993 г. относно оценка и контрол на рисковете от съществуващите вещества ([3]). Оценката на риска за всички тези химични вещества определи необходимостта от ограничаване на риска за човешкото здраве. Тези заключения бяха потвърдени от Научния комитет по токсичност, екотоксичност и околна среда.

(2) Препоръка 1999/721/ЕО на Комисията от 12 октомври 1999 г. относно резултатите от оценката на риска и стратегиите за намаляване на риска при веществата: 2-(2-бутоксиетокси) етанол; 2-(2-метоксиетокси) етанол; алкани, C10-13, хлоро; бензен, C10-13-алкил производни ([4]) и Препоръка 2008/98/ЕО на Комисията от 6 декември 2007 г. относно мерки за намаляване на риска при веществата: пиперазин; циклохексан; метилендифенил-диизоцианат; 2-бутин-1,4-диол; метилоксиран; анилин; 2-етил-хексилакрилат; 1,4-дихлорбензен; 3,5-динитро-2,6-диметил-4-третичен-бутил-ацетофенон; ди-(2-етил-хексил)фталат; фенол; 5-третичен-бутил-2,4,6-тринитро-m-ксилен ([5]), приети в рамките на Регламент (ЕИО) № 793/93, предложиха стратегия за ограничаване на рисковете съответно при DEGME, DEGBE, MDI и циклохексан, препоръчвайки да се прилагат ограничителни мерки по Директива 76/769/ЕИО на Съвета от 27 юли 1976 г. за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки относно ограниченията за пускането на пазара и употребата на някои опасни вещества и препарати ([6]) за препарати, съдържащи тези вещества, пуснати на пазара за масова употреба.

(3) Следователно, с оглед защитата на потребителите, се появява необходимостта от ограничаване пускането на пазара и употребата на препарати, съдържащи DEGME, DEGBE, MDI или циклохексан, за специфични приложения.

(4) DEGME се употребява много рядко като съставка на бои, препарати за сваляне на бои, почистващи агенти, самолъскащи емулсии и грундове за под, предназначени за потребителите. Горепосочената оценка на риска показа, че дермалната експозиция на бои и препарати за сваляне на бои, съдържащи DEGME, представлява риск за здравето на потребителите. Следователно DEGME, употребяван като съставка на бои и продукти за сваляне на бои, не следва да бъде пускан на пазара за масова употреба. Макар, че употребата на DEGME като съставка на почистващи агенти, самолъскащи емулсии и грундове за под не е подлагана на оценка, тя може да представлява подобен риск и следователно DEGME, употребяван като съставка на тези продукти също не следва да бъде пускан на пазара за масова употреба. За целите на надзора на пазара следва да се определи гранична стойност от 0,1 % по маса DEGME в тези препарати.

([1]) ОВ C 204, 9.8.2008 г., стр. 13.
([2]) Становище на Европейския парламент от 9 юли 2008 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и решение на Съвета от 18 ноември 2008 г.
([3]) ОВ L 84, 5.4.1993 г., стр. 1.
([4]) ОВ L 292, 13.11.1999 г., стр. 42.
([5]) ОВ L 33, 7.2.2008 г., стр. 8.
([6]) ОВ L 262, 27.9.1976 г., стр. 201.

(5) DEGBE се употребява като съставка на бои и почистващи препарати. Горепосочената оценка на риска за DEGBE, показа, че при нанасяне на бои чрез пръскане съществува риск за здравето на потребителите от експозиция чрез вдишване. Следва да бъде въведена получената граница на безопасна концентрация от 3 % DEGBE в бои за нанасяне чрез пръскане за предотвратяване на рисковете за потребителите от експозиция чрез вдишване. Макар, че употребата на DEGBE като съставка на почистващи препарати в аерозолни дозаторни устройства за нанасяне чрез пръскане не е подлагана на оценка, тя може да представлява подобен риск и следователно DEGBE, употребяван като съставка на тези почистващи препарати също не следва да бъде пускан на пазара за масова употреба в концентрации равни на или по-големи от 3 % по маса. Аерозолните дозаторни устройства следва да спазват изискванията на Директива 75/324/ЕИО на Съвета от 20 май 1975 г. относно сближаване на законодателствата на държавите-членки, свързани с аерозолни опаковки ([1]).

(6) По отношение на боите, различни от боите за нанасяне чрез пръскане, следва да се изисква предупреждение срещу употреба на такива бои с устройство за пръскане на боя, когато последните съдържат DEGBE в концентрация, равна на или по-голяма от 3 % по маса.

(7) За да се гарантира подходящо постепенно изтегляне на боите за нанасяне чрез пръскане и на почистващите препарати в аерозолни дозаторни устройства за нанасяне чрез пръскане, които не отговарят на ограниченията за концентрация на DEGBE, следва да се определят различни дати за прилагане на ограничението по отношение на първото пускане на пазара и на последната продажба на DEGBE в бои за нанасяне чрез пръскане и в почистващи препарати в аерозолни дозаторни устройства за нанасяне чрез пръскане.

(8) По отношение на MDI оценката на риска показа, че е необходимо да се ограничат рисковете при употребата от потребителите на препарати, съдържащи MDI, поради рискове от експозиция чрез вдишване и дермална експозиция. За предотвратяване и ограничаване на тези рискове, пускането на пазара за масова употреба на препарати, съдържащи MDI, следва да бъде разрешено само при определени условия, като задължителното предоставяне на подходящи предпазни ръкавици и на допълнителни инструкции към опаковката. Тези ръкавици следва да отговарят на изискванията на Директива 89/686/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 г. относно сближаване на законодателствата на държавите-членки в областта на личните предпазни средства ([2]). Тъй като предоставянето на предпазни средства и отпечатването на съответните инструкции ще изисква специфични усилия от производителите, следва да се предостави по-дълъг преходен период.

(9) По отношение на циклохексана оценката на риска се фокусира върху експозицията на потребителите при употребата на препарати, съдържащи циклохексан, при поставяне на мокет и заключи, че са необходими мерки за ограничаване на риска за потребителите при такива приложения. Следователно неопренови контактни лепила, съдържащи циклохексан, следва да бъдат пускани на пазара за масова употреба само в разфасовка с намален размер. Хармонизираните инструкции, предоставяни с продукта, следва да предупреждават потребителите относно употреба в условия на лоша вентилация или при полагане на мокет.

(10) Амониевият нитрат, който широко се употребява в Общността като тор, може да действа като оксидиращ агент. По-специално той има способността да експлодира, когато е смесен с някои други вещества. Следователно за пускането им на пазара амониево-нитратните торове следва да отговарят на определени изисквания, за да се гарантира, че при тях няма риск от случайна детонация.

(11) Регламент (ЕО) № 2003/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. относно торовете ([3]) предвижда хармонизирани изисквания, включително изисквания за безопасност, по отношение на амониево-нитратните торове. Торове, които отговарят на тези изисквания, могат да бъдат етикетирани с „ЕО торове“ и да се движат свободно на вътрешния пазар.

(12) По отношение на торовете, предназначени за продажба само в рамките на една държава-членка, производителите могат да изберат да се съобразяват единствено със съществуващите на национално равнище изисквания. Следователно такива торове може да не се подчиняват на изискванията за безопасност, определени на общностно равнище. За да се гарантира еднообразно равнище на безопасност в рамките на Общността, всички амониево-нитратни торове следва да се придържат към едни и същи изисквания за безопасност.

(13) Приложение III към Регламент (ЕО) № 2003/2003 определя изпитване за устойчивост на детонация на амониево-нитратните торове, съдържащи повече от 28 % по маса азот по отношение на амониевия нитрат. То определя също редица физически характеристики и ограничения за съдържанието на химически примеси за такива торове с оглед намаляване риска от детонация. Амониево-нитратните торове, които отговарят на тези изисквания, или които съдържат по-малко от 28 % по маса азот, се приемат от всички държави-членки като безопасни за използване в селското стопанство.

(14) Следователно всички амониево-нитратни торове, пуснати на пазара в Общността, следва да спазват изискванията за безопасност, установени в Регламент (ЕО) № 2003/2003.

([1]) ОВ L 147, 9.6.1975 г., стр. 40.
([2]) ОВ L 399, 30.12.1989 г., стр. 18.
([3]) ОВ L 304, 21.11.2003 г., стр. 1.

(15) Амониево-нитратните торове са били предмет на злоупотреба за незаконно производство на експлозиви. Видовете торове, които могат да бъдат използвани за подобни цели, имат съдържание на азот до 16 %. Достъпът до видовете торове и препарати, които съдържат повече от 16 % по маса азот по отношение на амониевия нитрат следва следователно да бъде ограничен до земеделските производители и професионалните потребители. За тази цел е необходимо да се дадат определения на понятията „земеделски производител“ и „селскостопанска дейност“, за да могат селскостопанското производство и други подобни професионални дейности, като поддръжката на паркове, градини или спортни терени, също да се възползват от употребата на торове с повисоко съдържание на азот. При все това държавите-членки могат, по социално-икономически съображения, да прилагат за своите територии гранична стойност, достигаща до 20 % по маса азот по отношение на амониевия нитрат.

(16) Разпоредбите на настоящото решение се приемат с оглед включването им в приложение XVII към Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията ([1]), както е посочено в член 137, параграф 3 от споменатия регламент.

(17) Директива 76/769/ЕИО следва да бъде съответно изменена.

(18) Настоящото решение не засяга законодателството на Общността, установяващо минимални изисквания за защита на работниците, като Директива 89/391/ЕИО на Съвета от 12 юни 1989 г. за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място ([2]) и специалните директиви, основаващи се на нея, по-конкретно Директива 2004/37/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно защитата на работниците от рискове, свързани с експозиция на канцерогени или мутагени по време на работа (Шеста специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО на Съвета) (кодифицирана версия) ([3]) и Директива 98/24/ЕО на Съвета от 7 април 1998 г. за опазване на здравето и безопасността на работниците от рискове, свързани с химични агенти на работното място (Четиринадесета специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) ([4]),

ПРИЕХА НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Приложение I към Директива 76/769/ЕИО се изменя в съответствие с приложението към настоящото решение.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила на третия ден след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Член 3

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 16 декември 2008 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
H.-G. PÖTTERING	B. LE MAIRE

([1]) ОВ L 396, 30.12.2006 г., стр. 1.

([2]) ОВ L 183, 29.6.1989 г., стр. 1.
([3]) ОВ L 158, 30.4.2004 г., стр. 50.
([4]) ОВ L 131, 5.5.1998 г., стр. 11.

ПРИЛОЖЕНИЕ

В приложение I към Директива 76/769/ЕИО се добавят следните точки:

„53. 2-(2-метоксиетокси) етанол (DEGME) CAS №: 111-77-3 EINECS №: 203-906-6	След 27 юни 2010 г. не се пуска на пазара за масова употреба като съставка на бои, препарати за сваляне на бои, почистващи агенти, самолъскащи емулсии или грундове за под в концентрации, равни или по-големи от 0,1 % по маса.
54. 2-(2-бутоксиетокси) етанол (DEGBE) CAS №: 112-34-5 EINECS №: 203-961-6	1. След 27 юни 2010 г. не се пуска на пазара за първи път за масова употреба като съставка на бои за нанасяне чрез пръскане или в почистващи препарати в аерозолни дозаторни устройства за нанасяне чрез пръскане в концентрации, равни или по-големи от 3 % по маса. 2. След 27 декември 2010 г. не се пускат на пазара за масова употреба бои за нанасяне чрез пръскане и почистващи препарати в аерозолни дозаторни устройства за нанасяне чрез пръскане, които съдържат DEGBE и не отговарят на параграф 1. 3. Без да се засяга законодателството на Общността, отнасящо се до класифицирането, опаковането и етикетирането на опасни вещества и препарати, бои, различни от бои за нанасяне чрез пръскане, съдържащи DEGBE в концентрации равни на или по-големи от 3 % по маса, които са пуснати на пазара за масова употреба до 27 декември 2010 г., носят следния надпис — видим, четлив и без да може да се изтрие: „Да не се използва в средства за пръскане на боя“.
55. Метилендифенил диизоцианат (MDI) CAS №: 26447-40-5 EINECS №: 247-714-0	1. След 27 декември 2010 г. не се пуска на пазара за масова употреба като съставка на препарати в концентрации, равни на или по-големи от 0,1 % по маса, освен когато опаковката: а) съдържа предпазни ръкавици, които съответстват на изискванията на Директива 89/686/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 г. относно сближаване на законодателствата на държавите-членки в областта на личните предпазни средства (*). б) е обозначена с посочения по-долу надпис — видим, четлив и без да може да се изтрие — и без да се засяга законодателството на Общността, отнасящо се до класифицирането, опаковането и етикетирането на опасни вещества и препарати: „— Лица, чувствителни към диизоцианати, могат да развият алергични реакции при употребата на този продукт. — Лица, страдащи от астма, екзема или кожни заболявания следва да избягват контакт, включително дермален контакт, с този продукт. — Този продукт не следва да се използва при условия на лоша вентилация, освен ако не се използва предпазна маска с подходящ газов филтър (т.е. тип A1, съгласно стандарт EN 14387).“ 2. Чрез дерогация параграф 1, буква а) не се прилага за стопяеми лепила.
56. Циклохексан CAS №: 110-82-7 EINECS №: 203-806-2	1. След 27 юни 2010 г. не се пуска на пазара за първи път за масова употреба като съставка на неопренови контактни лепила в концентрации, равни на или по-големи от 0,1 % по маса, в опаковка, превишаваща по размер 350 g. 2. След 27 декември 2010 г. не се пускат на пазара за масова употреба неопренови контактни лепила, които съдържат циклохексан и не са в съответствие с изискванията по параграф 1. 3. Без да се засяга законодателството на Общността, отнасящо се до класифицирането, опаковането и етикетирането на опасни вещества и препарати, неопреновите контактни лепила, съдържащи циклохексан в концентрация равна на или по-голяма от 0,1 % по маса, които са пуснати на пазара за масова употреба след 27 декември 2010 г. носят следния надпис — видим, четлив и без да може да се изтрие: „— Този продукт не трябва да се използва в условия на лоша вентилация. — Този продукт не трябва да се използва за поставяне на мокет.“

57. Амониев нитрат (AN) CAS №: 6484-52-2 EINECS №: 229-347-8	1. След 27 юни 2010 г. не се пуска на пазара за първи път като вещество или в препарати, които съдържат повече от 28 % по маса азот по отношение на амониевия нитрат, за употреба като твърд тор, еднокомпонентен или съставен, освен ако торът не отговаря на техническите разпоредби за амониево-нитратни торове с високо съдържание на азот, установени в приложение III към Регламент (ЕО) № 2003/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. относно торовете (**). 2. След 27 юни 2010 г. не се пуска на пазара като вещество или в препарати, които съдържат 16 % или повече по маса азот по отношение на амониевия нитрат, с изключение на доставки за: а) потребители надолу по веригата и дистрибутори, включително физически или юридически лица, които разполагат с лиценз или разрешение в съответствие с Директива 93/15/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 г. за хармонизиране на разпоредбите, свързани с пускането на пазара и надзора на взривни вещества с гражданско предназначение (***); б) земеделски производители за постоянна или временна употреба в селскостопанската дейност и не задължително в зависимост от размера на обработваната площ. За целите на настоящия параграф: i) „земеделски производител“ означава физическо или юридическо лице, или група физически или юридически лица, независимо от правния статут, предоставен на групата и на нейните членове от националното законодателство, чието стопанство се намира в рамките на територията на Общността, както е посочено в член 299 от Договора, и което(ито) упражнява(т) селскостопанска дейност, ii) „селскостопанска дейност“ означава производството или отглеждането на селскостопански продукти, включително прибирането на реколтата, доенето, развъждането на животни и отглеждането на животни за селскостопански цели или поддържането на земята в добро селскостопанско и екологично състояние, както е определено в член 5 от Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 г. относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители (****); в) физически или юридически лица, заети в професионални дейности като градинарство, отглеждане на оранжерийни растения, поддържане на паркове, градини или спортни терени, горско стопанство или други подобни дейности. 3. Въпреки това за ограниченията по параграф 2 държавите-членки могат, по социално-икономически съображения, до 1 юли 2014 г. да прилагат гранична стойност до 20 % по маса азот по отношение на амониевия нитрат за вещества и препарати, пуснати на пазара в рамките на тяхната територия. Те информират за това Комисията и останалите държави-членки.

(*) ОВ L 399, 30.12.1989 г., стр. 18.
(**) ОВ L 304, 21.11.2003 г., стр. 1.
(***) ОВ L 121, 15.5.1993 г., стр. 20.
(****) ОВ L 270, 21.10.2003 г., стр. 1.“